

İlişkiler Dengesi

– 4harf1kelime · 26 Ekim 2015

Daha dün izlediğim ve hakikaten de değinilmesi gerektiğini düşündüğüm bir konuyu alacağım bu yazımda... Sevgilisi olmayan sürekli arkadaşlarıyla olan bir kişi, bir gün sevgilisi olunca arkadaşlarını çevresini unutmuyor mu? Yada unutmalı mıdır?Aslında aşk; insanoğlunun, üstünde sürekli felsefe yaptığı ama çoğu zaman tanımlanamayan, acımasız bir düşman, bulunmaz bir dost gibi farklı şekillerde görünen bir olgudur... Sorarsanız her kişiye göre değişebilir... Aslında aşk bir tanedir. Yalnızca farklı açıdan bakıldığı için kimi zaman acı verici kimi zaman en büyük haz olarak görülebilmektedir. Neyse biz konumuza dönelim... Bir çocuk büyüdü, genç oldu diyelim... Ve diyelim ki bu büyüme aşamasında çok sıkı dostlar edinmiş olsun... Hani yedikleri yemek, içtikleri su hatta aldıkları nefes ayrı gitmez misali... Ama bir gün bu gencimiz, aşka yelken açsın. Buraya kadar her şey yolunda, her şey güzel... Asıl mesele bundan sonra başlar...Aşk sarhoşluğunun bahanesiyle dostlarını, akrabalarını ve daha nice tanıdıklarını unutmaya başlamış, onları umursamaz hâle gelmiştir. Yalnızca sevdiğini düşünür... Sevgilisini düşünmesi, onla vakit geçirmesi elbette ki güzel bir olay. Lâkin bir sevgili için geçmişini bir kalemde silmek kimseye yakışmaz. Hani "Ölümüne dostlarım" dediği dostları vardı? Hani düşünmekten kendini alamadığı bir ailesi vardı? Ne oldu hepsine? Nasıl herkes bir kalemde silinebildi?Yanlıı anlaşılmak istemiyorum... Aşk elbette ki güzel bir duygu, gerçekten yaşandığı zaman... Âşıklar birbirini sevsinler karşılıksız, hesapsız, çıkarsız... Mutlu olsunlar her gün, her daim... Ama bunu yaparlarken de arkalarındaki geçmişlerini unutmasınlar... Hayata giren bir kişi, hayatındaki tüm insanları götürmesin...